

Határozatok Tára

A TÖRVÉNYSZÉK ÍTÉLETE (második tanács)

2020. november 18.*

„Energia – A 714/2009/EK rendelet 17. cikke – Az ACER új villamosenergia-rendszerösszekötőkre vonatkozó mentesítés iránti kérelmet elutasító határozata – Az ACER fellebbezési tanácsához benyújtott fellebbezés – A felülvizsgálat intenzitása”

A T-735/18. sz. ügyben,

az **Aquind Ltd** (székhelye: Wallsend [Egyesült Királyság], képviselik: S. Goldberg solicitor, E. White ügyvéd és C. Davis solicitor),

felperesnek,

az **Európai Unió Energiaszabályozók Együttműködési Ügynöksége (ACER)** (képviselek: P. Martinet, E. Tremmel, C. Gence-Creux és A. Hofstadter, meghatalmazotti minőségben),

alperes ellen

az EUMSZ 263. cikkén alapuló, egyrészt az ACER fellebbezési tanácsa 2018. október 17-i A-001-2018 határozatának megsemmisítése iránti kérelem, amely határozat megerősítette az ACER 2018. június 19-i, a brit és a francia villamosenergia-átviteli hálózatokat összekapcsoló, villamosenergia-rendszerösszekötőre vonatkozó mentesség iránti kérelmet elutasító 05/2018 határozatát, másrészt az ACER említett határozatának megsemmisítése iránti kérelem tárgyában,

A TÖRVÉNYSZÉK (második tanács),

tagjai: V. Tomljenović elnök, P. Škvařilová-Pelzl és I. Nömm (előadó) bírák,

hivatalvezető: B. Lefebvre tanácsos

tekintettel az eljárás írásbeli szakaszára és a 2020. június 30-i tárgyalásra,

meghozta a következő

Ítéletet

A jogvita alapját képező tényállás

- 1 A felperes, az Aquind Ltd Nagy-Britanniában alapított részvénytársaság. A felperes a brit és a francia villamosenergia-szállító hálózatok közötti villamosenergia-hálózatot összekapcsoló projekt (a továbbiakban: Aquind rendszerösszekötő) kezdeményezője.

* Az eljárás nyelve: angol.

- 2 2017. május 17-én a felperes az Aquind rendszerösszekötő tekintetében mentesség iránti kérelmet nyújtott be a villamos energia határokon keresztül történő kereskedelme esetén alkalmazandó hálózati hozzáférési feltételekről és az 1228/2003/EK rendelet hatályon kívül helyezéséről szóló, 2009. július 13-i 714/2009/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet (HL 2009. L 211., 15. o.) 17. cikke alapján. Ezt a mentesség iránti kérelmet a francia és brit nemzeti szabályozó hatóságok, azaz a Commission de régulation de l'énergie (CRE) és az Office of Gas and Electricity Markets Authority (OFGEM) elé terjesztették.
- 3 Mivel a francia és a brit nemzeti szabályozó hatóságok nem jutottak megállapodásra a mentesség iránti kérelemről, azt 2017. november 29-én, illetve december 19-én a 714/2009 rendelet 17. cikkének (5) bekezdése értelmében továbbították az Energiaszabályozók Európai Unió Együttműködési Ügynökségének (ACER) annak érdekében, hogy ez utóbbi maga hozzon döntést.
- 4 2018. március 12-én, március 22-én és május 16-án az ACER-nél tartott meghallgatások során meghallgatták a felperest.
- 5 2018. április 26-án az Aquind rendszerösszekötő elnyerte a közös érdekű projekt jogállását.
- 6 2018. június 19-i 05/2018. sz. határozatával (a továbbiakban: az ügynökség határozata) az ACER elutasította az Aquind rendszerösszekötőre vonatkozó mentesség iránti kérelmet. Az ACER úgy ítélte meg, hogy bár a felperes teljesítette az eltérés engedélyezéséhez szükséges, a 714/2009 rendelet 17. cikke (1) bekezdésének a) és c)–f) pontjában felsorolt feltételeket, az ugyanezen rendelkezés b) pontjában előírt feltétel, miszerint a beruházás kockázatának akkorának kell lennie, hogy a beruházás nem valósulna meg a mentesség nélkül, nem teljesült. Elsősorban azt emelte ki, hogy 2018 áprilisában az Aquind rendszerösszekötő elnyerte a közös érdekű projekt jogállását, e jogcímen pedig a felperes kérhette volna a transzeurópai energiaipari infrastruktúrára vonatkozó iránymutatásokról és az 1364/2006/EK határozat hatályon kívül helyezéséről, valamint a 713/2009/EK, a 714/2009/EK és a 715/2009/EK rendelet módosításáról szóló, 2013. április 17-i 347/2013/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet (HL 2013. L 115., 39. o.; helyesbítés: HL 2014. L 283., 81. o., HL 2018. L 167. 37. o.) 12. cikkének alkalmazását, amely előírja a határokon átnyúló költségmegosztás lehetőségét, a felperes azonban nem élt ezzel. Ezért megállapította, hogy nem zárható ki, hogy a szabályozott rendszer által előírt pénzügyi támogatás rendelkezésre állt az Aquind rendszerösszekötő tekintetében, és ebből azt a következtetést vonta le, hogy nem tudja a szükséges bizonyossággal meghatározni, hogy áll-e fenn az említett összekapcsolás vonatkozásában a szabályozott rendszer általi pénzügyi támogatás hiányán alapuló kockázat. Az ACER egyébként azt állapította meg, hogy a bevételi kockázatok, a piachoz kapcsolódó kivételes kockázatok, a többi rendszerösszekötővel való közvetlen verseny kockázata és a szűk keresztmetszetből származó bevétellel kapcsolatos bizonytalanság, a brit hálózaton az áramkimaradás kockázata, az Aquind rendszerösszekötő kiépítésének kockázata, valamint az elsősorban a Brexithöz köthető politikai és makroökonómiai kockázatok nem elégségesek, vagy azokat nem bizonyították.
- 7 2018. augusztus 17-én a felperes fellebbezést nyújtott be e határozattal szemben az ACER fellebbezési tanácsához.
- 8 2018. szeptember 26-án az ACER fellebbezési tanácsa meghallgatást tartott, amelynek során többek között a felperes által meghívott öt szakértő tanúvallomását hallgatta meg.
- 9 Az ACER fellebbezési tanácsa 2018. október 17-i A-001-2018. sz. határozatával (a továbbiakban: a fellebbezési tanács határozata) helybenhagyta az ügynökség határozatát, és így elutasította az Aquind rendszerösszekötő alóli mentesség iránti kérelmet. E tanács először is arra emlékeztetett, hogy az ügynökség mérlegelési jogkörrel rendelkezik annak vizsgálata során, hogy teljesülnek-e a 714/2009 rendelet 17. cikkének (1) bekezdésében előírt mentesség engedélyezéséhez szükséges feltételek, és hogy az említett feltételek értékelése átfogó értékelést követel meg. Másodsorban, a fellebbezési tanács arra az ítélkezési gyakorlatra utalva, amely korlátozott bírósági felülvizsgálatot ír elő, amikor a közigazgatási

szerv által végzett értékelések összetett gazdasági vagy technikai jelleget tükröznek, rámutatott, hogy a fellebbezési felülvizsgálat korlátozott, ha az értékelések ilyen jellegűek, és csak annak megállapítására kell szorítkoznia, hogy az ügynökség nyilvánvaló értékelési hibát követett-e el a 714/2009 rendelet 17. cikkének (1) bekezdésében előírt feltételek vizsgálata során. Harmadsorban, az ügynökséggel szemben felhozott azon kifogást elutasítva, miszerint az a beruházással kapcsolatos kockázatok értékelése tekintetében figyelembe vette a 347/2013 rendelet 12. cikkében előírt, határokon átnyúló költségmegosztási eljárás alkalmazásának lehetőségét, a fellebbezési tanács úgy ítélte meg, hogy a felperes nem tett eleget a rá háruló bizonyítási tehernek, mivel nem bizonyította, hogy a 347/2013 rendelet által előírt szabályozott rendszer nem lett volna elégséges a beruházás megvalósításához, és hogy – következésképpen – semmiféle beruházást nem lehetett volna megvalósítani a 714/2009 rendelet 17. cikkében előírt mentesség engedélyezése nélkül.

- 10 Negyedsorban, a felperes által felhozott azon kifogást vizsgálva, miszerint az ügynökség nyilvánvaló értékelési hibát követett el, amikor „kivételes kockázati szintet” követelt meg, a fellebbezési tanács az ügynökség határozata 6.6. szakaszának elemzését követően megállapította, hogy semmilyen tényező nem enged arra következtetni, hogy az ügynökség eltért volna a 714/2009 rendelet 17. cikke (1) bekezdésének b) pontjában előírt kockázati kritériumtól. A fellebbezési tanács e tekintetben hozzáfűzte, hogy az ügynökség azt sem említette, hogy az eltérés engedélyezéséhez kivételes kockázati szint szükséges, és az e megközelítést követő érvelést sem fogadott el.
- 11 Ötödsorban, az arra alapított kifogást elutasítva, hogy Franciaországban állítólagosan léteznek olyan jogszabályi korlátozások, amelyek megakadályozzák a felperest abban, hogy a szabályozott rendszer alkalmazásának előnyeit élvezze, a fellebbezési tanács megjegyezte, hogy a 714/2009 rendelet 17. cikke (1) bekezdésének b) pontjában említett kockázatoknak alapvetően a piachoz kapcsolódó kockázatoknak vagy pénzügyi kockázatoknak kell lenniük, és nem érintik a francia szabályozásból eredő esetleges „kockázatokat”.
- 12 Hatodszorban, a fellebbezési tanács először is arra mutatott rá, hogy a felperesnek kellett volna bizonyítékot szolgáltatnia arra vonatkozóan, hogy mentesség hiányában egyetlen befektetőt, azaz a befektetők semmilyen típusát sem vonzotta az Aquind rendszerösszekötőbe történő beruházás, mivel az ettől eltérő jogi kritérium alkalmazása lehetővé tenné a mentességet kérelmezők számára, hogy megkerüljék a 714/2009 rendelet 17. cikke (1) bekezdésének b) pontjában foglalt követelményt, mesterségesen szűkítve a potenciális befektetők körét. Ezt követően, példákkal alátámasztva megállapította, hogy a légkör kedvező volt a francia-brit határon lévő rendszerösszekötőkbe történő beruházások tekintetében. Ezenfelül az Aquind rendszerösszekötő méretéhez kötődő kockázatok vonatkozásában a fellebbezési tanács úgy ítélte meg, hogy az ügynökség helyesen alkalmazta a beruházás mentesség nélküli lehetőségét értékelő tesztet, mivel ez utóbbi nem az Aquind rendszerösszekötő kezdeményezőjének a méretre vonatkozó választását vitatta, hanem inkább azt a tényt vette figyelembe, hogy az említett összekapcsolás a francia-brit határon potenciálisan versengő „közös érdekű projektek” egyik csoportjába tartozik, és ezen projektek összességének együttes méretét értékelte e csoport keretében. E tanács végül azt állapította meg, hogy az ügynökség helyesen határozott úgy, hogy a felperes nem bizonyította kellőképpen, hogy a hivatkozott fejlesztési és építési kockázatok – akár önmagukban, akár más kockázatokkal együtt – azzal jártak volna, hogy mentesség hiányában semmilyen beruházásra nem került volna sor.
- 13 Hetedsorban, a kockázat halmozott hatásának figyelmen kívül hagyására alapított kifogást megvizsgálva a fellebbezési tanács hangsúlyozta, hogy az ügynökség a felperes által a mentesség iránti kérelmében azonosított minden egyes kockázattípust elemezte, és e kockázatok mindegyikére vonatkozóan indokolással ellátott értékelést nyújtott be, és a felperes egyáltalán nem tett említést a kockázatok halmozott hatásáról a mentesség iránti kérelmében, és ezt az érvet nem támasztotta alá jogorvoslati kérelmében.

Eljárás és a felek kérelmei

- 14 A Törvényszék Hivatalához 2018. december 14-én benyújtott keresetlevelében a felperes benyújtotta a jelen keresetet, amely a Törvényszék eljárási szabályzata 67. cikkének (2) bekezdése értelmében vett soron kívüli elbírálás iránti kérelmet is tartalmaz. Az ellenkérelmet, a választ és a viszonzválaszt 2019. április 1-jén, május 20-án, illetve július 4-én nyújtották be.
- 15 2019. október 17-i határozatával a Törvényszék elnöke az eljárási szabályzat 27. cikkének (3) bekezdése alapján az ügyet a második tanácsba beosztott új előadó bírónak osztotta ki.
- 16 A Törvényszék második tanácsának elnöke az eljárási szabályzat 69. cikkének a) pontja alapján elfogadott 2020. február 14-i határozatával, miután megkapta a felek észrevételeit, úgy határozott, hogy a C-454/18. sz. Baltic Cable ügyben történő ítélethozatalig felfüggeszti az eljárást. E felfüggesztés a Baltic Cable ítélet (C-454/18, EU:C:2020:189) 2020. március 11-i meghozatalával ért véget.
- 17 2020. március 18-án a feleket ezzel összefüggésben felhívták arra, hogy terjesszék elő esetleges észrevételeiket a 2020. március 11-i Baltic Cable ítéletből (C-454/18, EU:C:2020:189) a jelen kereset tekintetében levonható következtetésekre vonatkozóan. A felek a számukra előírt határidőn belül válaszoltak e pervezető intézkedésre.
- 18 Az előadó bíró javaslatára a Törvényszék (második tanács) 2020. április 20-án úgy határozott, hogy megnyitja az eljárás szóbeli szakaszát, anélkül hogy helyt adott volna a felperes által előterjesztett, soron kívüli elbírálás iránti kérelemnek.
- 19 A 2020. április 23-án, az eljárási szabályzat 89. cikke alapján elfogadott pervezető intézkedés keretében két írásbeli kérdést intéztek a felekhez, hogy azokra szóban válaszoljanak a tárgyaláson.
- 20 2020. június 3-i és 15-i levelében az ACER jelezte, hogy a Covid-19-hez kapcsolódó egészségügyi válsághelyzet miatt meghatalmazottjai nem utazhatnak Luxemburgba a tárgyalásra, és azt kérte, hogy a tárgyaláson videokonferencia útján képviseltethesse magát. A felperes jelezte, hogy nincs kifogása az ellen, hogy az ACER-t videokonferencia útján képviseljék.
- 21 A felperes azt kéri, hogy a Törvényszék:
- semmisítse meg a fellebbezési tanács határozatát és az ügynökség határozatát;
 - hozzon határozatot a keresetben felvetett főbb jogalapokról, nevezetesen egyrészt a negyedikről, amely azon a tényen alapul, hogy az ügynökség és a fellebbezési tanács tévesen állapította meg, hogy a felperesnek először kérelmeznie kell és be kell szereznie a 347/2013 rendelet 12. cikke értelmében vett határokon átnyúló költségmegosztásra vonatkozó határozatot, azt megelőzően, hogy a 714/2009/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet 17. cikke szerint határozatot hozhatnának, másrészt pedig a hatodikról, amely azon a tényen alapul, az alperes és az alperes fellebbezési tanácsa nem vette figyelembe, hogy mentesség nélkül a felperes számára jogilag lehetetlen az, hogy a javasolt Aquind rendszerösszekötőt Franciaországban üzemeltesse;
 - egyedileg határozzon a keresetben szereplő valamennyi jogalapról annak elkerülése érdekében, hogy e vitatott alapok tárgyában újabb vita alakuljon ki, ha a mentességi kérelmet az alperes felülvizsgálja;
 - az ACER-t kötelezze a költségek viselésére;
- 22 Az ACER azt kéri, hogy a Törvényszék:
- a keresetet mint elfogadhatatlant utasítsa el annyiban, amennyiben az az ügynökség határozatára vonatkozik;

- utasítsa el a keresetet;
- a felperest kötelezze a költségek viselésére.

A jogkérdésről

Az elfogadhatóságról

Az ügynökség határozata elleni kereset elfogadhatóságáról

- 23 Az ACER azt állítja, hogy a keresetet elfogadhatatlannak kell minősíteni, amennyiben az az ügynökség határozatára vonatkozik. E tekintetben elfogadhatatlansági kifogásra hivatkozik, mivel úgy ítéli meg, hogy a Törvényszék kizárólag a fellebbezési tanács határozata ellen irányuló keresetről dönthet.
- 24 A felperes azt állítja, hogy ha a Törvényszék ebben az ügyben helyt ad kérelmeinek, az ACER az EUMSZ 266. cikk alapján köteles megtenni minden olyan intézkedést, amelyet az ítélet végrehajtása von maga után. Arra hivatkozik, hogy az ACER nem tette meg minden olyan intézkedést, amelyet az ítélet végrehajtása von maga után, ha úgy ítélné meg, hogy az ügynökség határozata továbbra is érvényes, amely okból lényegében úgy véli, hogy az említett határozattal szemben benyújtott keresetet elfogadhatónak kell nyilvánítani.
- 25 Ahhoz, hogy meg lehessen vizsgálni az ügynökség határozatával szemben benyújtott kereset elfogadhatóságát, először is arra kell emlékeztetni, hogy az Energiaszabályozók Együttműködési Ügynöksége létrehozásáról szóló, 2009. július 13-i 713/2009/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet (HL 2009. L 211., 1. o.) (19) preambulumbekzdése előírja, hogy „[a]mikor az Ügynökség döntéshozatali hatáskörökkel rendelkezik, az eljárás gazdaságossága okán az érdekelt felek számára lehetővé kell tenni, hogy az Ügynökségen belül működő, de annak igazgatással és piacszabályozással foglalkozó szerveitől független fellebbezési tanácshoz forduljanak jogorvoslatért [...]”, és hozzáfűzi, hogy „[a] fellebbezési tanács határozatainak felülvizsgálatát az Európai Közösségek Bíróságától lehet kérni”.
- 26 Ezt követően hangsúlyozni kell, hogy a 713/2009 rendelet 19. cikkének (1) bekezdése előírja, hogy „[b]ármely természetes vagy jogi személy – a nemzeti szabályozó hatóságokat is ideértve – fellebbezhet a 7., a 8. vagy a 9. cikk szerinti olyan határozat ellen, amelynek ő a címzettje [...]”. Meg kell jegyezni, hogy a 9. cikk, amelyre e rendelkezés hivatkozik, „a 714/2009/EK rendelet 17. cikkének (5) bekezdése alapján [történő] mentesítés[éről]” szóló határozatokra vonatkozik. Márpedig az ügynökség határozata éppen a 714/2009 rendelet 17. cikkének (5) bekezdése alapján hozott, mentesítésről szóló határozat.
- 27 Ezenfelül meg kell jegyezni, hogy a 713/2009 rendelet 19. cikkének (5) bekezdése alapján a fellebbezési tanács az ügynökség valamennyi hatáskörét gyakorolhatja, vagy visszautalhatja az ügyet az ügynökség hatáskörrel rendelkező testületéhez, amelyre nézve a fellebbezési tanács határozata kötelező.
- 28 Végül meg kell állapítani, hogy a 713/2009 rendelet 20. cikkének (1) bekezdése előírja, hogy „[a] fellebbezési tanács határozatai, illetve – ha a fellebbezési tanács nem jogosult jogorvoslatot gyakorolni – az Ügynökség határozatai [...]megtámadhatók az Elsőfokú Bíróság [...] előtt”. Ugyanezen rendelet 20. cikkének (3) bekezdése úgy rendelkezik, hogy „[a]z Ügynökség köteles meghozni az Elsőfokú Bíróság [...] ítéletének végrehajtásához szükséges intézkedéseket”.

- 29 E rendelkezések célja egyrészt annak lehetővé tétele a fellebbezési tanács számára, hogy adott esetben helyt adjon egy olyan kérelemnek, amelyet az ügynökség elutasított, másrészt pedig, abban az esetben, ha az említett bizottság fenntartja a megtagadást, annak lehetővé tétele, hogy e bizottság oly módon fejthesse ki világosan az említett megtagadáshoz vezető ténybeli és jogi indokokat, hogy az európai uniós bíróság maga gyakorolhassa az e megtagadást kimondó határozat jogszerűségének felülvizsgálatát.
- 30 A jelen ügyben az ügynökség határozata ellen a 713/2009 rendelet 19. cikke alapján fellebbezni lehetett a fellebbezési tanácshoz. A fellebbezési tanácsnak tehát határozatot kellett hoznia, és ennek keretében – adott esetben – az ügynökség hatáskörét gyakorolnia.
- 31 Következésképpen kizárólag a fellebbezési tanács határozata támadható meg a Törvényszék előtt. Határozata rendelkező részének 2) bekezdésében a fellebbezési tanács egyértelműen utalt arra, hogy „e határozat”, vagyis a fellebbezési tanács határozata ellen az ACER honlapján való közzétételtől vagy annak a felperesnek való kézbesítésétől számított két hónapon belül az EUMSZ 263. cikk alapján jogorvoslással.
- 32 Ebben az összefüggésben és a felperes állításával ellentétben, az ACER vizsgálati szervei és a fellebbezési tanács közötti funkcionális folyamatosság fennállása – amely lehetővé teszi ez utóbbi számára az említett vizsgálati szervek hatásköreinek gyakorlását – nem jelenti egyébiránt azt, hogy a Törvényszék megsemmisítheti az eredeti határozatot. Az ügynökség határozatának megsemmisítése iránti kérelmet ugyanis úgy kell értelmezni, hogy az valójában arra irányul, hogy a Törvényszék hozza meg azt a határozatot, amelyet a fellebbezési tanácsnak kellett volna meghoznia, amikor hozzá fellebbezést nyújtottak be. Márpedig emlékeztetni kell arra, hogy a Törvényszék, bár a határozatok megváltoztatására irányuló hatásköre alapján megváltoztathatja a fellebbezési testületek határozatait (lásd ebben az értelemben: 2004. július 8-i MFE Marienfelde kontra OHIM – Vétoquinol [HIPOVITON] ítélet, T-334/01, EU:T:2004:223, 19. pont; 2007. szeptember 12-i Koipe kontra OHIM – Aceites del Sur [La Española] ítélet, T-363/04, EU:T:2007:264, 29. és 30. pont; 2009. február 11-i Bayern Innovativ kontra OHIM – Life Sciences Partners Perstock [LifeScience] ítélet, T-413/07, nem tették közzé, 15. és 16. pont), ezt azonban csak akkor teheti meg, ha a jogalkotó kifejezetten ilyen hatáskört biztosít számára. Mindazonáltal meg kell állapítani, hogy sem a 713/2009 rendelet, sem a 714/2009 rendelet rendelkezéseiből nem következik, hogy a jogalkotó ilyen, a határozatok megváltoztatására irányuló hatáskört kívánt volna biztosítani a Törvényszék számára.
- 33 Ebből az következik, hogy a felperesnek az ügynökség határozata megsemmisítésére irányuló kérelme nem fogadható el (lásd analógia útján: 2014. december 11-i Heli-Flight kontra AESA ítélet, T-102/13, EU:T:2014:1064, 30. pont).
- 34 Következésképpen a keresetet az ügynökség határozata ellen irányuló részében elfogadhatatlannak kell nyilvánítani.

A második és a harmadik kereseti kérelem elfogadhatóságáról

- 35 Második és harmadik kereseti kérelmével a felperes lényegében azt kéri, hogy a Törvényszék határozzon a keresetlevélben felhozott főbb jogalapokról.
- 36 Előzetesen emlékeztetni kell arra, hogy az uniós bíróság bármikor hivatalból vizsgálhatja, az eljárásgátló okok fennállását, amelyek okok között az ítélkezési gyakorlat szerint a kereset elfogadhatóságának feltételei is szerepelnek. A Törvényszék felülvizsgálata tehát nem korlátozódik a felek által felhozott elfogadhatatlansági kifogásokra (2019. július 11-i Gollnisch kontra Parlament ítélet, T-95/18, nem tették közzé, EU:T:2019:507, 35. pont).

- 37 Azt is ki kell emelni, hogy a 2020. április 23-i, a fenti 19. pontban említett pervezető intézkedésre válaszul a felek a tárgyaláson előterjesztették a keresetlevélben szereplő második és harmadik kereseti kérelem elfogadhatóságának kérdésével kapcsolatos észrevételeiket az 1996. július 11-i Bernardi kontra Parlament ítélet (T-146/95, EU:T:1996:105, 23. pont) és a 2017. február 17-i Mayer kontra EFSA ítélet (T-493/14, EU:T:2017:100, 37. pont) fényében.
- 38 Egy megsemmisítés iránti kereset keretében a kizárólag jog- vagy ténykérdések megállapítására irányuló kérelmek önmagukban nem tekinthetők érvényes kérelmeknek (lásd ebben az értelemben: 1996. július 11-i Bernardi kontra Parlament ítélet, T-146/95, EU:T:1996:105, 23. pont; 2017. február 17-i Mayer kontra EFSA ítélet, T-493/14, EU:T:2017:100, 37. pont).
- 39 Az e két kereseti kérelemben felsorolt elemek elemzése nem történhet meg a megtámadott jogi aktus jogszerűségének vizsgálatától függetlenül, amire a fellebbezési tanács határozatának megsemmisítése iránti kérelem keretében került sor. Ezek tehát önmagukban nem minősülhetnek kereseti kérelmeknek.
- 40 Következésképpen e két kereseti kérelmet mint elfogadhatatlant el kell utasítani.

Az ügy érdeméről

- 41 Keresetének alátámasztása érdekében a felperes kilenc jogalapot hoz fel. Az első jogalap azon mérlegelési mozgásterével kapcsolatos tévedésen alapul, amellyel az ACER rendelkezik a 714/2009 rendelet 17. cikkének (1) bekezdése szerinti mentesítés engedélyezése tekintetében. A második jogalap ugyanezen rendelkezés téves értelmezésén alapul, amely szerint az eltérés iránti kérelemnek csak végső esetben lehet helyt adni. A harmadik jogalap a mentességhez megkövetelt bizonyítási teher és a bizonyítás szintjének téves értékelésén alapul. A negyedik jogalap keretében a felperes a 714/2009 rendelet 17. cikkének (1) bekezdése és a 347/2013 rendelet 12. cikke között fennálló kapcsolatnak a fellebbezési tanács által adott értelmezését vitatja, és – következképpen – azt a kérdést teszi fel, hogy a rendszerösszekötési terve részesülhet-e a költségek határokon átnyúló felosztására irányuló eljárás kedvezményében, és azt állítja, hogy a költségek határokon átnyúló felosztásához kapcsolódó kockázatokat nem vették figyelembe. Az ötödik jogalap a jogbiztonság és a bizalomvédelem elvének megsértésén alapul. A hatodik jogalap azon alapul, hogy nem vették figyelembe kockázatként azt a jogi akadályt, amelyet a francia jog jelent. A hetedik jogalap azon alapul, hogy az ACER megtagadta, hogy figyelembe vegye a hosszú távú jövedelmek biztonságának szükségességét. A nyolcadik jogalap a 714/2009 rendelet 17. cikke (1) bekezdése b) pontjának téves alkalmazásán alapul, mivel nem vették figyelembe a rendszerösszekötőt terhelő különös kockázatok átfogó hatását. A kilencedik jogalap keretében a felperes azt rója fel a fellebbezési tanácsnak, hogy az összetett műszaki és gazdasági jellegű értékeléseket csak korlátozottan vizsgálta felül.
- 42 A Törvényszék célszerűnek tartja, hogy először a kilencedik jogalapot vizsgálja meg, tekintettel annak sajátos jellegére, mivel e jogalap magának a fellebbezési tanácsnak az ügynökség határozatai felülvizsgálatára vonatkozó hatáskörére vonatkozik.

Az ügynökség határozatának elégtelen vizsgálatára alapított kilencedik jogalapról

- 43 A kilencedik jogalap keretében a felperes lényegében azt rója fel a fellebbezési tanácsnak, hogy fellebbezésének vizsgálata során vizsgálatát a nyilvánvaló értékelési hibára korlátozta, és azt állítja, hogy az ilyen korlátozott felülvizsgálat a 713/2009 rendelet 19. cikke (5) bekezdése megsértésének minősül.

- 44 Az ACER azt állítja, hogy a 713/2009 rendelet 19. cikkének (5) bekezdése semmi esetre sem kötelezi a fellebbezési tanácsot arra, hogy az ügynökség által végzett vizsgálattal azonos vizsgálatot végezzen, tehát szabadon dönthet úgy, hogy nem ugyanazzal az intenzitással vizsgálja meg az ügyet, mint az ügynökség. Úgy véli, hogy a fellebbezési tanács mérlegelési mozgástérrel rendelkezik annak meghatározása tekintetében, hogy teljesülnek-e a 714/2009 rendelet 17. cikke (1) bekezdésének b) pontjában előírt feltételek. E tekintetben arra hivatkozik, hogy az ítélezési gyakorlat értelmében az összetett gazdasági és technikai kérdésekre vonatkozó értékeléseket elkövetett a jogorvoslat keretében a nyilvánvaló hibákra korlátozódó felülvizsgálatnak kell alávetni. Az ACER hangsúlyozza, hogy a 713/2009 rendelet 19. cikke egyébként nem akadályozza meg a fellebbezési tanácsot abban, hogy elfogadja az ügynökség által végzett műszaki és gazdasági jellegű értékeléseket. Az összetett gazdasági és műszaki kérdésekre, a pergazdaságosság elvére és a 713/2009 rendelet 19. cikkének (2) bekezdésében előírt rövid határidőre tekintettel a fellebbezési tanács nem végezhet olyan alapos vizsgálatot, mint az ügynökség, és annak eldöntésére is szorítkozhat, hogy követett-e el nyilvánvaló értékelési hibát az ügynökség. Rámutat, hogy a felperes nem bizonyította, hogy egy alaposabb vizsgálat eltérő eredményre vezethetett volna, és hogy a felperes által hivatkozott szakértők tanúvallomásait kellőképpen figyelembe vették és értékelték. Azt állítja továbbá, hogy a felperes által előadottakkal ellentétben felesleges lett volna kérdéseket intézni a CRE-hez, mivel a fellebbezési tanács határozata nem függött ez utóbbinak az azon kérdésekre arra adott válaszaitól, amelyek arra vonatkoztak, hogy igénybe vehető-e a szabályozott rendszer kedvezménye Franciaországban a 347/2013 rendelet 12. cikkének megfelelően, illetve arra, hogy a korlátozások összeegyeztethetők-e az uniós joggal.
- 45 Az e jogalap keretében felvetett fő kérdés az, hogy az ügynökség határozatának a fellebbezési tanács által felülvizsgálata megfelel-e a 713/2009 rendelet azon rendelkezéseinek, amelyek az említett fellebbezési tanács hatásköreinek meghatározására vonatkoznak.
- 46 Előjáróban először is arra emlékeztetni kell, hogy az uniós hatóságok által gyakorolt felülvizsgálat intenzitását illetően az állandó ítélezési gyakorlat szerint, mivel e hatóságok különösen a tudományos és technikai jellegű, rendkívül összetett tények értékelésében széles mérlegelési jogkörrel rendelkeznek az általuk hozott intézkedések természete és terjedelme meghatározásának tekintetében, az uniós bíróság felülvizsgálatának annak vizsgálatára kell korlátozódnia, hogy az ilyen jogkör gyakorlása nem volt-e nyilvánvalóan hibás, vagy nem követtek-e el hatáskörrel való visszaélést, illetve hogy ezen intézmények nem lépték-e nyilvánvalóan túl a mérlegelési jogkörük határait (2014. szeptember 4-i Rütgers Germany és társai kontra ECHA végzés, C-290/13 P, nem tették közzé, EU:C:2014:2174, 25. pont; 2013. november 14-i ICdA és társai kontra Bizottság ítélet, T-456/11, EU:T:2013:594, 45. pont). Ugyanez vonatkozik az összetett gazdasági jellegű értékelésekre, mivel az uniós bíróság ebben az esetben is korlátozott felülvizsgálatot gyakorol (2010. szeptember 2-i Bizottság kontra Scott ítélet, C-290/07 P, EU:C:2010:480, 66. pont; 2017. március 9-i Ellinikos Chrysos kontra Bizottság ítélet, C-100/16 P, EU:C:2017:194, 18. és 19. pont).
- 47 Másodsorban azt kell meghatározni, hogy a fellebbezési tanács milyen intenzitással vizsgálta az ügynökség határozatát. A fellebbezési tanács, kifejezetten a 2005. február 15-i Bizottság kontra Tetra Laval ítéletre (C-12/03 P, EU:C:2005:87, 39. pont), a 2012. június 21-i BNP Paribas és BNL kontra Bizottság ítéletre (C-452/10 P, EU:C:2012:366, 103. pont) és a 2007. szeptember 17-i Microsoft kontra Bizottság ítéletre (T-201/04, EU:T:2007:289, 95. pont) támaszkodva – amelyek korlátozott bírósági felülvizsgálatot írnak elő, amikor a közigazgatási szerv által végzett értékelések összetett gazdasági és műszaki jellegűek – határozatának 51. és 52. pontjában kiemelte, hogy a felülvizsgálat korlátozott volt, amennyiben az értékelések ilyen jelleget mutattak, és így annak meghatározására kellett szorítkoznia, hogy az ügynökség nyilvánvaló értékelési hibát követett-e el a 714/2009 rendelet 17. cikkének (1) bekezdésében előírt feltételeket illetően.
- 48 Ily módon a fellebbezési tanács egyértelműen azt állította, ítélezési gyakorlattal alátámasztva, hogy az összetett gazdasági és műszaki jellegű értékelésekre vonatkozó felülvizsgálatának intenzitása ugyanolyan volt, mint az uniós bíróság által az ugyanezen értékelések tekintetében végzett korlátozott felülvizsgálaté.

- 49 E két előzetes észrevétel fényében kell megvizsgálni az ACER által képviselt megközelítést, amely szerint az a felülvizsgálat, amelyet a fellebbezési tanács végez az összetett műszaki és gazdasági jellegű értékelések tekintetében, egyenértékű lehet az uniós bíróság által végzett korlátozott bírósági felülvizsgálattal.
- 50 Az ügynökség azon határozata felülvizsgálatának a fellebbezési tanács általi korlátozása, amely a 714/2009 rendelet 17. cikke (1) bekezdése szerinti mentesítés iránti kérelemre vonatkozik, jogilag több szempontból is téves.
- 51 Először is hangsúlyozni kell, hogy az ACER fellebbezési tanácsának létrehozása egy olyan, az uniós jogalkotó által támogatott irányvonalat követ, amelynek célja, hogy az uniós ügynökségeken belül egy „fellebbezési szerv” általi jogorvoslat mechanizmusát írja elő, és ezekre jelentős döntéshozatali hatáskört ruházott a műszaki vagy tudományos szempontból összetett, az érintett felek jogi helyzetét közvetlenül érintő kérdésekkel kapcsolatban. A fellebbezési szervek rendszere e tekintetben megfelelő eszközt jelent ez utóbbiak jogainak védelmére abban a környezetben, amelyben – amint az a fenti 46. pontban említésre került – az állandó ítélkezési gyakorlat szerint az uniós bíróság felülvizsgálatának annak ellenőrzésére kell korlátozódnia, hogy az összetett tudományos, műszaki és gazdasági jellegű ténybeli elemek értékelése hatáskörének gyakorlása során nem került-e sor nyilvánvaló hiba vagy hatáskörrel való visszaélés elkövetésére.
- 52 E tekintetben – és másodsorban – az ACER fellebbezési tanácsának szervezetére és hatásköreire vonatkozó rendelkezések lehetővé teszik annak megállapítását, hogy e fellebbezési szervet nem azért hozták létre, hogy az összetett műszaki és gazdasági jellegű értékelések korlátozott felülvizsgálatára szorítkozzon.
- 53 Elsősorban ugyanis hangsúlyozni kell, hogy a 713/2009 rendelet 18. cikkének (1) bekezdése előírta, hogy fellebbezési tanács hat tagból és hat póttagból áll, akiket a nemzeti szabályozó hatóságoknál, a versenyhatóságoknál vagy más nemzeti vagy uniós intézményeknél vezető beosztást betöltő vagy betöltött, „az energiaágazatban kellő tapasztalattal rendelkező” munkatársak közül kell kiválasztani. Az uniós jogalkotó ily módon az ACER fellebbezési tanácsát az ahhoz szükséges szakértelmet kívánta biztosítani, hogy e tanács maga tudja elvégezni az energiához kapcsolódó, igen összetett, tudományos jellegű ténybeli elemekre vonatkozó értékeléseket. Meg kell állapítani, hogy ez volt a más uniós ügynökségek, így az Európai Repülésbiztonsági Ügynökség (EASA) vagy az Európai Vegyianyag-ügynökség (ECHA) létrehozása során követett cél is, amelynek fellebbezési testületei olyan szakértőkből állnak, akik az érintett területek sajátosságát tükröző képesítéssel rendelkeznek.
- 54 Másodsorban, a fellebbezési tanácsnak a 713/2009 rendelet 19. cikkének (5) bekezdésében foglalt hatáskörei olyan felülvizsgálatot tesznek lehetővé, amely nem egyezik meg az uniós bíróság által az összetett értékelésekkel kapcsolatban gyakorolt felülvizsgálattal. Először is, e cikk előírja, hogy a fellebbezési tanács az ügynökség valamennyi hatáskörét gyakorolhatja, illetve az ügyet visszautalhatja az ügynökség hatáskörrel rendelkező testületéhez az eljárás folytatása céljából, amelyre nézve a fellebbezési tanács határozata kötelező. E rendelkezés a fellebbezési tanács azon hatásköreit szabályozza, amelyekkel azt követően rendelkezik, hogy valamely hozzá benyújtott fellebbezés megalapozottsága megállapításra került. E rendelkezés mérlegelési hatáskört biztosít számára, amelynek gyakorlása keretében azt kell megvizsgálnia, hogy a fellebbezés vizsgálatát követően rendelkezésére álló információk lehetővé teszik-e számára saját határozatának elfogadását (lásd analógia útján: 2019. szeptember 20-i, BASF Grenzach kontra ECHA ítélet, T-125/17, EU:T:2019:638, 66. és 118. pont).
- 55 Ennek megfelelően meg kell állapítani, hogy a fellebbezési tanács a 713/2009 rendelet 19. cikke értelmében lényegében nem csupán azon hatáskörökkel rendelkezik, amelyekkel maga az ACER is rendelkezik, hanem azon hatáskörökkel is, amelyeket az ügynökség fellebbezési szerveként ruháztak rá.

Ha a fellebbezési tanács úgy dönt, hogy az ügyet visszautalja az ügynökséghez, befolyásolni tudja az említett ügynökség által hozott határozatokat, mivel a fellebbezési tanács indokolása ez utóbbira nézve kötelező.

- 56 Ezenfelül a 713/2009 rendelet 19. cikkének (1) bekezdése értelmében bármely természetes vagy jogi személy – a nemzeti szabályozó hatóságokat is ideértve – fellebbezhet az ugyanezen rendelet 7., 8. vagy 9. cikke szerinti olyan határozat ellen, amelynek ő a címzettje, vagy amely őt közvetlenül és egyénileg érinti. E rendelkezésből nem következik az, hogy az uniós jogszabályoknak ügynökség általi megsértése a hozzá benyújtott fellebbezés elfogadhatóságának egyik feltétele lenne. Ily módon és az uniós bírósággal ellentétben, a fellebbezési tanács hatáskörrel rendelkezik arra, hogy kizárólag technikai és gazdasági megfontolások alapján, megfeleléségi vizsgálat jogcímén megsemmisítse vagy helyettesítse az ügynökség határozatait.
- 57 Harmadrészt, a 713/2009 rendelet 20. cikke a jogalkotó azon szándékát is tanúsítja, hogy a fellebbezési tanácsot a korlátozott felülvizsgálati hatáskörnél tágabb ellenőrzési hatáskörrel ruházza fel. E rendelkezés előírja, hogy „[a] fellebbezési tanács határozatai, illetve – ha a fellebbezési tanács nem jogosult jogorvoslatot gyakorolni – az Ügynökség határozatai az [EUMSZ 230. cikkel] összhangban indított keresettel megtámadhatók az [Unió] Elsőfokú Bírósága vagy a Bíróság előtt”.
- 58 E rendelkezésből, valamint a fenti 25–34. pontban kifejtett érvelésből az következik, hogy a mentesség iránti kérelmeket illetően, a fellebbezési tanácsnak kizárólag a 713/2009 rendelet 19. cikkének (1) bekezdése és a 714/2009 rendelet 17. cikkének (5) bekezdése alapján elfogadott határozatai támadhatók meg keresettel a Törvényszék előtt. Az a tény, hogy a felperes nem vitathatja az ügynökség határozatát az uniós bíróság előtt, megerősíti azt a következtetést, hogy a fellebbezési tanács nem végezheti el az ügynökség említett határozatának az uniós bíróság által gyakorolt bírósági felülvizsgálattal egyenértékű korlátozott felülvizsgálatát. Ha ugyanis a fellebbezési tanács által végzett felülvizsgálat az összetett műszaki és gazdasági jellegű értékeléseket illetően csak korlátozott lehet, ez azt jelentené, hogy a Törvényszék egy olyan határozat felett gyakorolna korlátozott felülvizsgálatot, amely maga is korlátozott felülvizsgálat eredménye. Nyilvánvaló, hogy a „korlátozott felülvizsgálat korlátozott felülvizsgálatának” rendszere nem biztosítja a hatékony bírói jogvédelem azon garanciáit, amelyekben azon vállalkozásoknak kellene részesülniük, amelyeknek a 714/2009 rendelet 17. cikkének (1) bekezdése alapján benyújtott, mentesítés iránti kérelmét elutasították.
- 59 Harmadsorban, a 713/2009 rendelet 19. cikkének (6) bekezdése lényegében azt írta elő, hogy a fellebbezési tanács feladata, hogy elfogadja saját szervezeti szabályait és az előtte folyó eljárásokra vonatkozó szabályokat. Meg kell állapítani, hogy az ACER fellebbezési tanácsának a fellebbezési tanács szervezeti és eljárási szabályainak megállapításáról szóló, 2011. december 1-jén elfogadott 1-2011. sz. határozata 8. cikke (1) bekezdésének e) pontja előírta, hogy a fellebbezési kérelemnek tartalmaznia kell a „jogalapokat”, valamint a hivatkozott ténybeli és jogi érveket. E rendelkezés nem igazolhatja, hogy a fellebbezési tanács által végzett felülvizsgálat korlátozott felülvizsgálatra korlátozódjon. Az a tény ugyanis, hogy az uniós jogalkotó a 713/2009 rendelet 19. cikkének (5) bekezdésében kifejezetten előírta, hogy a fellebbezési tanács valamennyi olyan hatáskörrel rendelkezik, mint maga az ACER, kellőképpen megerősíti, hogy e jogalkotó rá akarta ruházni annak feladatát, hogy az ügynökség határozatának felülvizsgálatát olyan intenzitással gyakorolja, amely nem szorítkozhat a korlátozott felülvizsgálat intenzitására.
- 60 Ebben az értelemben hangsúlyozni kell, hogy az 1-2011. sz. határozat „[h]atáskör” című 20. cikke előírta, hogy a fellebbezési tanács az ügynökség valamennyi hatáskörét gyakorolhatja. E rendelkezés elfogadásával a fellebbezési tanács szervezeti és eljárási szabályzatába foglalta a 713/2009 rendelet 19. cikkének (5) bekezdése által ráruházott felülvizsgálati vonatkozó hatáskört, amely nem korlátozódhat a nyilvánvaló mérlegelési hiba felülvizsgálatára. E tekintetben érdemes megállapítani, hogy 2019. október 5-én a fellebbezési tanács az említett 20. cikk (jelenleg 21. cikk) módosításával korlátozta hatáskörét. Jelenleg a fellebbezési tanács csak arra szorítkozik, hogy helybenhagyja az ügynökség határozatát, vagy visszautalja az ügyet az ügynökség hatáskörrel rendelkező testületéhez.

Nincs már tehát szó „az ügynökség valamennyi hatáskörének gyakorlásáról”. Fenntartva azt, hogy e rendelkezés esetleg összeegyeztethetetlen a 713/2009 rendelettel, amely rendelkezéssel a fellebbezési tanács minden esetre nézve korlátozta a hatáskörét, meg kell állapítani, hogy az még nem volt alkalmazható a fellebbezési tanács határozata elfogadásának időpontjában.

- 61 Negyedsorban, a Törvényszék úgy ítéli meg, hogy az az ítélkezési gyakorlatnak, amely szerint az összetett műszaki, tudományos és gazdasági értékelések az uniós bíróság korlátozott felülvizsgálata alá tartoznak, nem az a célja, hogy azt az uniós ügynökségek fellebbezési szervei által végzett felülvizsgálatra alkalmazzák. Az ECHA fellebbezési tanácsával kapcsolatban – többek között – már megállapításra került, hogy a fellebbezési tanács által az ECHA valamely határozatában szereplő tudományos értékelésekre vonatkozóan végzett felülvizsgálat nem korlátozódik a nyilvánvaló hibák fennállásának vizsgálatára, hanem épp ellenkezőleg, tagjainak jogi és tudományos szakértelme okán az említett tanácsnak meg kellett vizsgálnia, hogy a felperes által előadott érvek alkalmasak-e annak bizonyítására, hogy az ECHA említett határozata alapjául szolgáló megfontolások tévesek (2019. szeptember 20-i BASF Grenzach kontra ECHA ítélet, T-125/17, EU:T:2019:638, 87–89. pont). Ily módon a fellebbezési tanács által elvégzett felülvizsgálat intenzitása meghaladja az uniós bíróság által végzett felülvizsgálat intenzitását (lásd analógia útján: 2019. szeptember 20-i BASF Grenzach kontra ECHA ítélet, T-125/17, EU:T:2019:638, 124. pont). Ennek megállapításával a Törvényszék lényegében megerősítette, hogy az ügynökségeken belül létrehozott fellebbezési szervek természetével ellentétes lenne, ha az uniós bíróságok számára fenntartott korlátozott felülvizsgálatot gyakorolnák.
- 62 E tekintetben meg kell jegyezni, hogy a 2020. április 23-i pervezető intézkedésre válaszul, amellyel a feleket a 2019. szeptember 20-i BASF Grenzach kontra ECHA ítélet (T-125/17, EU:T:2019:638) 87–89. és 124. pontjára vonatkozó észrevételeik megtételére hívták fel, az ACER a tárgyaláson arra hivatkozott, hogy ez az ítélkezési gyakorlat nem alkalmazható a fellebbezési tanácsra, amely teljesen eltér az ECHA fellebbezési tanácsától.
- 63 Először is az ACER arra hivatkozik, hogy az ECHA fellebbezési tanácsának tagjai jogi és műszaki területen képzettek, teljes munkaidőben foglalkoztatottak, ezenfelül a személyzet tizenkét főállásban dolgozó tagja segíti őket, hogy biztosítani lehessen a jogi támogatást és a titkársági munkát. Azt állítja, hogy a saját fellebbezési tanácsa esetében nem ez a helyzet, mivel az csak hat, az energia területén tapasztalattal rendelkező tagból áll – ami véleménye szerint nem garantálja, hogy e fellebbezési tanács rendelkezzen azzal a releváns szakértelemmel, amely valamennyi érintett összetett tény értékeléséhez szükséges –, az említett tagokat nem teljes munkaidőben alkalmazzák, csak jelképes díjazást kapnak, és e fellebbezési tanácsot csak két jogász segíti.
- 64 Ezek az érvek nem állják meg a helyüket. Az ECHA fellebbezési tanácsának összetétele és hatáskörei ugyanis az ACER állításával ellentétben összehasonlítható saját fellebbezési tanácsának összetételével és hatásköreivel.
- 65 Egyrészt, mind az ECHA fellebbezési tanácsának, mind pedig az ACER fellebbezési tanácsának a tagjait az Európai Bizottság által javasolt, az adott ágazatokban megkövetelt tapasztalattal és szakértelemmel rendelkező pályázók listája alapján választják ki. Ami ugyanis az ECHA fellebbezési tanácsát illeti, a vegyi anyagok regisztrálásáról, értékeléséről, engedélyezéséről és korlátozásáról (REACH), az Európai Vegyianyag-ügynökség létrehozásáról, az 1999/45/EK irányelv módosításáról, valamint a 793/93/EGK tanácsi rendelet, az 1488/94/EK bizottsági rendelet, a 76/769/EGK tanácsi irányelv, a 91/155/EGK, a 93/67/EGK, a 93/105/EK és a 2000/21/EK bizottsági irányelv hatályon kívül helyezéséről szóló, 2006. december 18-i 1907/2006/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet (HL 2006. L 396., 1. o.) 89. cikkének (3) bekezdése értelmében „[a]z elnököt, a többi tagot és a póttagokat az *Európai Unió Hivatalos Lapjában*, más folyóiratokban vagy internetes honlapokon közzétett pályázati felhívás útján meghirdetett nyilvános felvételi eljárást követően egy, a Bizottság által javasolt, a megfelelő képesítéssel rendelkező jelöltek tartalmazó listából az igazgatóság nevezi ki”. Az ACER fellebbezési tanácsát illetően a fenti 53. pontban már említésre került, hogy a 713/2009 rendelet 18. cikke (1) bekezdésének első mondata szerint e tanács „hat tagból és hat póttagból áll, akiket a nemzeti szabályozó

hatóságoknál, a versenyhatóságoknál vagy más nemzeti vagy közösségi intézményeknél vezető beosztást betöltő vagy betöltött, az energiaágazatban kellő tapasztalattal rendelkező munkatársak közül kell kiválasztani”. E rendelkezésekből azt a következtetést kell levonni, hogy a jogalkotó az ECHA fellebbezési tanácsát és az ACER fellebbezési tanácsát is fel kívánta ruházni az ahhoz szükséges szakértelemmel, hogy maguk tudják elvégezni az összetett, tudományos, műszaki és gazdasági jellegű ténybeli elemekre vonatkozó értékeléseket.

- 66 Egyébiránt az a tény, hogy az ECHA fellebbezési tanácsának tagjait – az ACER fellebbezési tanácsától eltérően – teljes munkaidőben foglalkoztatják, semmilyen hatással nincs felülvizsgálatuk intenzitására. Az ECHA fellebbezési tanácsának azon szükséglete, hogy inkább állandó jellegű igazgatási szervezettel rendelkezzen, a vizsgálandó ügyek mennyiségével magyarázható, amely egyértelműen jelentősebb, mint az ACER fellebbezési tanácsa elé terjesztett ügyek mennyisége. Nagyobb általánosságban fogalmazva azt kell megállapítani, hogy az ACER feladata, hogy megtegyen minden ahhoz szükséges belső szervezeti intézkedést, hogy mozgósítsa a rendelkezésére bocsátott eszközöket a 713/2009 rendeletben meghatározott céljainak megvalósítása érdekében. Márpedig az említett célok megvalósítása nem vonja maga után hivatalból egy állandó fellebbezési tanács felállítását.
- 67 Másfelől azt kell kiemelni, hogy az 1907/2006 rendelet 93. cikkének (3) bekezdése értelmében az ECHA fellebbezési tanácsa „gyakorolhatja az Ügynökség valamennyi hatáskörét, vagy további intézkedésre az Ügynökség illetékes testületéhez utalhatja az ügyet”. Ugyanezen jogcímen, és amint az a fenti 27. pontból is kitűnik, az ACER fellebbezési tanácsa „a fellebbezési tanács az ügynökség valamennyi hatáskörét gyakorolhatja, vagy visszautalhatja az ügyet az ügynökség hatáskörrel rendelkező testületéhez”, amelyre nézve a fellebbezési tanács határozata kötelező. E rendelkezésekből tehát az következik, hogy a fellebbezési testületekre ruházott hatáskörök hasonlóak, és a tudományos, a műszaki és a gazdasági értékeléseknek az e szervek általi felülvizsgálata nem korlátozódik a nyilvánvaló értékelési hibák fennállására.
- 68 Másodsorban az ACER arra hivatkozik, hogy az ECHA-val és a három másik uniós ügynökséggel ellentétben rá nem vonatkozik a fellebbezések előzetes elfogadásának az Európai Unió Bírósága alapokmánya 58a. cikkében előírt mechanizmusa, és ez azt jelenti, hogy az ügynökség határozatai felett a fellebbezési tanács által gyakorolt felülvizsgálat eltér az ECHA fellebbezési tanácsa által gyakorolt felülvizsgálattól. Márpedig ezt az érvet el kell utasítani, mivel az Európai Unió Bírósága alapokmányának 58a. cikke semmilyen összefüggésben nincs azon felülvizsgálat intenzitásával, amelyet a fellebbezési tanácsoknak az Unió ügynökségein belül kell gyakorolniuk.
- 69 Következésképpen az ügynökségnek a 714/2009 rendelet 17. cikkének (1) bekezdése szerinti mentesség iránti kérelemre vonatkozó határozatában szereplő összetett műszaki és gazdasági értékeléseknek a fellebbezési tanács általi felülvizsgálata nem szorítkozhat a nyilvánvaló értékelési hiba korlátozott vizsgálatára. Épp ellenkezőleg, tagjainak tudományos ismereteire támaszkodva e tanácsnak meg kell vizsgálnia, hogy a fellebbező által előadott érvek alkalmasak-e annak bizonyítására, hogy az ACER említett határozatának alapjául szolgáló megfontolások tévesek.
- 70 Azzal, hogy korlátozott felülvizsgálatra szorítkozott, a fellebbezési tanács valójában a jogalkotó által ruházott hatáskörökhöz viszonyítva nem megfelelő intenzitású felülvizsgálatot végzett, következésképpen értékelési hatáskörét csak korlátozottan és hiányosan gyakorolta. Ebből az következik, hogy az egyetlen olyan aktus, amelyet az igazgatási szerv értékelési hatáskörének teljes körű gyakorlásával fogadtak el, az ügynökség határozata volt. Márpedig a fenti 25–34., 57. és 58. pontban már említett okokból az uniós bíróság csak a fellebbezési tanács határozatát vizsgálhatja felül. A Törvényszék tehát nem vizsgálhatja az ügynökség által az összetett műszaki és gazdasági jellegű értékelésekre vonatkozóan elkövetett esetleges nyilvánvaló értékelési hibákat, mivel ezek szükségképpen csak az eredeti határozatra vonatkozhatnak (lásd ebben az értelemben: 2014. december 11-i Heli-Flight kontra AESA ítélet, T-102/13, EU:T:2014:1064, 32. pont).

- 71 E tényezőkre tekintettel meg kell állapítani, hogy a fellebbezési tanács tévesen alkalmazta a jogot, amikor határozatának 52. pontjában úgy ítélte meg, hogy a szakmai vagy összetett jelleget mutató értékeléseket illetően korlátozott felülvizsgálatot gyakorolhat, és így annak meghatározására szorítkozhat, hogy az ügynökség nyilvánvaló értékelési hibát követett-e el a 714/2009 rendelet 17. cikkének (1) bekezdésében előírt feltételek tekintetében.
- 72 Az ACER egyik érve sem teszi cáfolhatóvá ezt a megállapítást.
- 73 Először is az ACER arra hivatkozik, hogy az ECHA fellebbezési tanácsától eltérően, amelyet nem köt az eljárás maximális időtartama, a saját fellebbezési tanácsa a 713/2009 rendelet 19. cikkének (2) bekezdésében előírt két hónapos határidőn belül köteles megvizsgálni a fellebbezést, és így nem végezhet részletes vizsgálatot.
- 74 A fenti 51–69. pontban kifejtett megfontolásokra tekintettel, a fellebbezési tanácsnak a fellebbezés vizsgálatára rendelkezésére álló, két hónapra korlátozott határidő előírása nem elegendő a jogalkotó azon szándékának jelzéséhez, hogy az e tanács által gyakorolt felülvizsgálatot a nyilvánvaló értékelési hiba vizsgálatára korlátozza.
- 75 E tekintetben emlékeztetni kell arra, hogy a fellebbezés vizsgálata nem korlátlan, és különbséget kell tenni a fellebbezési tanács által végzett vizsgálat „terjedelme” és „intenzitása” között.
- 76 A fellebbezési tanács által végzett vizsgálat „terjedelmét” illetően a 713/2009 rendelet 19. cikke lényegében azt írja elő, hogy a fellebbezési tanács annak vizsgálatára szorítkozik, hogy a fellebbező által előadott érvek alkalmasak-e olyan hiba fennállásának bizonyítására, amely a vitatott határozatot érinti.
- 77 Egyfelől meg kell állapítani, hogy a fellebbezési tanács előtti eljárás kontradiktórius jellegű. A feleket felhívják arra, hogy tegyék meg észrevételeiket a többi féltől származó nyilatkozatokkal kapcsolatban, és szóban terjeszthetik elő észrevételeiket.
- 78 Másfelől, a fellebbezésen meg kell jelölni az alapjául szolgáló indokokat. A fellebbezési tanács előtti eljárás tárgyát tehát a felperes által előterjesztett jogalapok határozzák meg. Egy ilyen fellebbezés megalapozottságának vizsgálata keretében az említett tanács ily módon annak vizsgálatára szorítkozik, hogy a fellebbező által előterjesztett jogalapok alkalmasak-e annak bizonyítására, hogy az előtte megtámadott határozat hibás-e.
- 79 A fellebbezési tanács előtti eljárás kontradiktórius jellegét nem teszi kétségessé az 713/2009 rendelet 19. cikkének (5) bekezdése sem, amely úgy rendelkezik, hogy a fellebbezési tanács gyakorolhatja az Ügynökség valamennyi hatáskörét, vagy további intézkedésre az Ügynökség arra hatáskörrel rendelkező testületéhez utalhatja az ügyet. E rendelkezés ugyanis csak a fellebbezési tanácsot azt követően megillető hatásköröket szabályozza, hogy e tanács megállapította valamely hozzá benyújtott fellebbezés megalapozottságát. Ugyanezen rendelkezés mérlegelési jogkört biztosít e tanács számára, amelynek gyakorlása során meg kell vizsgálnia, hogy a fellebbezés vizsgálatát követően rendelkezésére álló elemek lehetővé teszik-e számára saját határozatának meghozatalát. Ezzel szemben e rendelkezés nem szabályozza az említett tanácsnak az eléje terjesztett fellebbezés megalapozottságra irányuló vizsgálata terjedelmét (lásd analógia útján: 2019. szeptember 20-i BASF Grenzach kontra ECHA ítélet, T-125/17, EU:T:2019:638, 66. és 118. pont).
- 80 Következésképpen az ügynökségnek a 714/2009 rendelet 17. cikkének (1) bekezdése értelmében benyújtott, mentesség iránti kérelemre vonatkozó határozatával szemben a fellebbezési tanácshoz benyújtott fellebbezés tárgya csak annak vizsgálata lehet, hogy a fellebbező által előterjesztett elemek alkalmasak-e annak bizonyítására, hogy e határozat hibákat tartalmaz. Az EUIPO fellebbezési tanácsaitól eltérően tehát e fellebbezési tanácsnak nem kell újbóli vizsgálatot lefolytatnia.

- 81 Ebből az következik, hogy az elvégzendő vizsgálat „intenzitását” illetően, a mérlegelési hibák felülvizsgálatát csak a felperes által feltett kérdések vonatkozásában kell elvégezni, az tehát nem terjed ki arra, ami a fellebbezés körén kívül esik, sem pedig – *per definitionem* – azokra az összetett gazdasági és műszaki kérdésekre, amelyekre a fellebbezésben nem hivatkoztak, és amelyek nem tartoznak a felperes által benyújtott bizonyítékok közé.
- 82 Ezen túlmenően emlékeztetni kell arra, hogy a fellebbezési tanács, tagjainak tudományos minősítésére tekintettel, rendelkezik az ahhoz szükséges szakértelemmel, hogy olyan időtartamon belül folytasson le egy alapos vizsgálatot, amelyet az igazságügyi hatóságok nem tudnak elérni.
- 83 Másodsorban, a fenti 19. és 62. pontban említett, 2020. április 23-i pervezető intézkedésre adott válaszként az ACER a tárgyaláson azzal érvelt, hogy csak annyiban hivatkozott a nyilvánvaló értékelési hibára, amennyiben maga a felperes utalt arra fellebbezésében. Ennek az érvek nem lehet helyt adni. Amint ugyanis az a fenti 47. pontból kitűnik, a fellebbezési tanács, először is, határozatának 51. és 52. pontjában megállapította, hogy az általa a műszaki vagy gazdasági szempontból összetett kérdések tekintetében végzett vizsgálat a nyilvánvaló értékelési hiba ellenőrzésére korlátozódott, és határozatának 47. pontjában kifejezetten megerősítette, hogy a 714/2009 rendelet 17. cikkének (1) bekezdésében előírt mentesség megszerzéséhez szükséges feltételek értékelése összetett értékelést igényelt.
- 84 Harmadsorban, az ACER azt is hiába állítja, hogy a fellebbezési tanács – mindenesetre – megvizsgálta a felperes által előterjesztett valamennyi jogalapot, állítást és bizonyítékot.
- 85 Ugyanis a 714/2009 rendelet 17. cikke (1) bekezdésének c) pontjában foglalt feltétel értékelésére vonatkozóan a felperes által előterjesztett jogalapok, állítások és bizonyítékok összességének hivatkozott vizsgálata keretében, amely vizsgálat, amint azt maga a fellebbezési tanács is megerősítette, összetett értékelést igényelt, a fellebbezési tanács – amint az a fenti 83. pontból kitűnik – csak a nyilvánvaló értékelési hiba vizsgálatára korlátozódó felülvizsgálatot végzett.
- 86 Konkrétabban, a Törvényszék megállapítja, hogy a 714/2009 rendelet 17. cikke (1) bekezdésének b) pontja értelmében vett kockázatokra vonatkozó, a felperes által különösen a fellebbezési tanácshoz benyújtott fellebbezése 129–156. és 158–172. pontjában felvetett, és a szakértők ez utóbbi előtti meghallgatása során is hivatkozott kérdések elemzése keretében az említett tanács határozatának 70–74. és 94–98. pontjában csak korlátozottan vizsgálta felül az ügynökségnek az összetett műszaki és gazdasági értékeléseket igénylő, e kérdésekre vonatkozó határozatát.
- 87 Negyedsorban, az ACER tévesen hivatkozik arra, hogy a felperes nem bizonyította, hogy egy alaposabb vizsgálat eltérő eredményre vezethetett volna.
- 88 Kétségtelen, hogy az állandó ítélkezési gyakorlat értelmében valamely, különösen egy határidő be nem tartására vagy a védelemhez való jog elvére vonatkozó szabálytalanság igazolhatja egy jogi aktus megsemmisítését, amennyiben az eljárás e szabálytalanság hiányában más eredményre vezethet (lásd ebben az értelemben: 2017. február 14-i Kerstens kontra Bizottság ítélet, T-270/16 P, nem tették közzé, EU:T:2017:74, 74. pont; 2017. július 12-i Észtország kontra Bizottság ítélet, T-157/15, nem tették közzé, EU:T:2017:483, 151. pont; 2018. szeptember 26-i Portugália kontra Bizottság ítélet, T-463/16, nem tették közzé, EU:T:2018:606, 133. pont). Mindazonáltal meg kell állapítani, hogy olyan körülmények között, amikor az érintett hatóság a jogalkotó által ráruházott hatáskörökre tekintettel elégtelen intenzitású felülvizsgálatot végzett, és ebből következően korlátozottan és hiányosan alkalmazta mérlegelési hatáskörét, sem a felperes, sem a Törvényszék nem képes megállapítani, hogy az eljárás e szabálytalanság hiányában más eredményre vezethetett volna-e, vagy sem.
- 89 A felperes számára ugyanis *per definitionem* lehetetlen annak bizonyítása, hogy a fellebbezési tanács által az összetett technikai és gazdasági kérdésekre vonatkozóan végzett értékelés eltérő lett volna az elkövetett szabálytalanság hiányában, mivel e tanács a mérlegelési hatáskört valójában csak korlátozottan és hiányosan gyakorolta e kérdéseket illetően.

- 90 A fentiekre figyelemmel a kilencedik jogalapot el kell fogadni.
- 91 Ezt követően az igazságszolgáltatás megfelelő működéséhez kapcsolódó okok miatt a Törvényszék a negyedik jogalap vizsgálatát tartja célszerűnek, amely a 714/2009 rendelet 17. cikkének (1) bekezdése és a 347/2013 rendelet 12. cikke között fennálló kapcsolat téves értelmezésén, következőképpen rendszerösszekötési projektjének a határokon átnyúló költségmegosztási eljárás kedvezményében való részesülése lehetőségén, illetve azon alapul, hogy nem vették figyelembe az ilyen eljáráshoz kapcsolódó kockázatokat.

A negyedik jogalapról, amely a 714/2009 rendelet 17. cikkének (1) bekezdése és a 347/2013 rendelet 12. cikke között fennálló kapcsolat téves értelmezésén, és következőképpen a rendszerösszekötési projekt határokon átnyúló költségmegosztási eljárás kedvezményében való részesülés lehetőségén, valamint az ezen eljáráshoz kapcsolódó kockázatok figyelmen kívül hagyásán alapul

- 92 A negyedik jogalap keretében a felperes azt állítja, hogy a fellebbezési tanács tévesen állapította meg, hogy a 714/2009 rendelet 17. cikke (1) bekezdésének b) pontja szerinti értékelés szempontjából releváns kockázatot csak akkor lehet helyesen értékelni, ha már elutasítottak egy, a 347/2013 rendeletnek megfelelően benyújtott, a költségek határokon átnyúló felosztására irányuló eljárás iránti kérelmet. A felperes arra a megállapításra jut, hogy a fellebbezési tanács számára az egyetlen mód annak bizonyítására, hogy az utóbbi rendeletben előírt szabályozási rendszer nem tette lehetővé a projekt megvalósítását, az lett volna, ha a költségek határokon átnyúló felosztására irányuló eljárást sikertelenül folytatták volna le. Úgy véli, hogy ez a megközelítés valójában a mentesítés engedélyezésének egy kiegészítő feltételét vezeti be. Ebben az összefüggésben arra is hivatkozik, hogy a 347/2013 rendelet 12. cikke alapján szabályozott rendszer alkalmazása nem szünteti meg az Aquind rendszerösszekötőből eredő valamennyi kockázatot, hanem éppen ellenkezőleg, jelentős bizonytalanság áll fenn a költségek határokon átnyúló megosztása iránti kérelem végső formáját illetően, és fennáll a késedelem jelentős kockázata is.
- 93 Az ACER vitatja ezt a jogalapot, és mindenekelőtt arra hivatkozik, hogy továbbra is a szabályozott rendszer a szabály, és a mentességek kivételt képeznek, és a 714/2009 és a 347/2013 rendeletet együttesen kell értelmezni, figyelembe véve a harmadik, „[e]nergiaügyi” csomag létezésének indokát. Ezt követően arra hivatkozik, hogy az ügynökség határozata és a fellebbezési tanács határozata nem utal arra, hogy egy közös érdekű projekt tekintetében a 347/2013 rendelet 12. cikke szerinti, a költségek határokon átnyúló felosztására irányuló eljárást mindig sikertelenül kell lefolytatni, mielőtt engedélyt lehetne adni a mentességre. Az ACER ezenfelül azt hangsúlyozza, hogy a jelen ügy sajátos körülményei között a felperes nem bizonyította, hogy a 347/2013 rendelet szerinti, a költségek határokon átnyúló felosztására irányuló eljárás által előírt szabályozási rendszer nem lett volna elegendő a beruházás megvalósulásához, és a 347/2013 rendelet 12. cikke szerinti potenciális pénzügyi támogatás olyan tényező, amelyet a kockázat értékelése során figyelembe kell venni. Végül azt állítja, hogy az azon indokokra vonatkozó megfontolások, amelyek miatt az Aquind rendszerösszekötőt nem lehetett volna üzemeltetni a 347/2013 rendelet 12. cikkének keretében, nem relevánsak, és azokat semmilyen bizonyíték nem támasztja alá.
- 94 Előjáróban meg kell állapítani, hogy a 347/2013 rendelet az energiaügy területén a közös érdekű projektek, nevezetesen az energiainfrastruktúrák vonatkozásában prioritásnak minősülő folyosók és területek megvalósításához szükséges projektek azonosításáról szól, és előmozdítja e projektek időben történő végrehajtását. Ebben az összefüggésben szabályokat és iránymutatásokat ír elő a közös érdekű projektek költségeinek és a kockázatalapú ösztönzőknek a határokon átnyúló megosztására vonatkozóan. Ennek megfelelően, a 347/2013 rendelet 12. cikkének (3) bekezdése értelmében, amint egy, az ugyanezen rendelet II. mellékletének 1. a), b) és d) pontjában, valamint 2. pontjában rögzített kategóriákba tartozó közös érdekű projekt megvalósítása kellően előrehaladt, a projektgazdák beruházási kérelmet nyújtanak be valamennyi érintett szabályozó hatósághoz, amely kérelem magában foglalja a határokon átnyúló költségmegosztás iránti kérelmet is. A beruházási költségek elosztására

vonatkozó határozatokat az említett rendelet 12. cikkének (4) bekezdése értelmében a nemzeti szabályozó hatóságok hozzák meg, miután konzultáltak az érintett projektgazdákkal, a beruházási költségeket az egyes rendszerüzemeltetők viselik e projekt keretében.

- 95 A jelen ügyben az ügynökség határozatának 134. pontjában úgy ítélte meg, hogy annak meghatározásához, hogy bár az Aquind rendszerösszekötő projekt ki van téve a mentességet igazoló kockázati szintnek, célszerű azt megvizsgálni, hogy rendelkezésre áll-e szabályozott rendszer (pénzügyi támogatással) az említett rendszerösszekötő tekintetében. E tanács úgy ítélte meg, hogy ha ez lenne a helyzet, a projekt kockázatának mértéke nem felel meg a 714/2009 rendelet 17. cikke (1) bekezdésének b) pontjában előírt feltételnek, és ezzel szemben, ha bizonyítani lehetne, hogy a szabályozott rendszer nem állt rendelkezésre az Aquind rendszerösszekötő kiépítésére, ez azt jelenti, hogy a projektgazda vonatkozásában áll fenn jelentős mértékű pénzügyi kockázat.
- 96 Ebben az értelemben a fellebbezési tanács – különösen határozatának 59., 67. és 91. pontjában – jóváhagyta az ügynökség határozatának 134–138., 143. és 144. pontjában szereplő azon érvelését, amely szerint az Aquind rendszerösszekötő közös érdekű projekt jogállása, a 347/2013 rendelet 12. cikkében előírt, e jogálláshoz kapcsolódó potenciális pénzügyi támogatás, valamint az a tény, hogy a felperes nem kérte az említett pénzügyi támogatást, meghatározó értékelési szempontoknak minősültek a mentesítés iránti kérelem engedélyezésének megtagadása tekintetében. A fellebbezési tanács ugyanis lényegében úgy ítélte meg, hogy az Aquind rendszerösszekötő közös érdekű projekt jogállása miatt a felperesnek hivatalból át kellett volna mennie a 347/2013 rendelet 12. cikke szerinti, a költségek határokon átnyúló felosztására irányuló sikertelen eljáráson, mielőtt esetlegesen engedélyezni lehetett volna adni számára a mentességet.
- 97 Ezzel a fellebbezési tanács lényegében azt követelte meg a felperestől, hogy prioritással és ténylegesen végezze el a 347/2013 rendelet 12. cikke alapján a közös érdekű projektnek nyújtható finanszírozás megszerzésére irányuló közigazgatási lépéseket, és úgy ítélte meg, hogy ez volt a feltétele annak, hogy a 714/2009 rendelet 17. cikke szerinti mentesség iránti kérelem vizsgálata elképzelhető legyen. Így lényegében azt állapította meg, hogy a felperes számára lehetetlen kell, hogy legyen az, hogy a szabályozott rendszernek a 347/2013 rendelet 12. cikkében előírt előnyeiből részesüljön, és az említett szabályozott rendszer ily módon ne fedezhesse a beruházáshoz kapcsolódó esetleges kockázatot.
- 98 Ebben az összefüggésben kell megvizsgálni azt, hogy a fellebbezési tanács tévesen alkalmazta-e a jogot, amikor megállapította, hogy az Aquind rendszerösszekötő közös érdekű projekt jogállására tekintettel a felperesnek a 347/2013 rendelet 12. cikke szerinti pénzügyi támogatás iránti kérelmet kellett volna benyújtania.
- 99 E tekintetben, amint az a fenti 94. pontból is következik, a 347/2013 rendelet 12. cikkében előírt pénzügyi támogatási mechanizmus a szabályozott rendszer hatálya alá tartozik. Azt is hangsúlyozni kell, hogy a 714/2009 rendelet 17. cikkének (1) bekezdése a szabályozott rendszer, és – még inkább – a 347/2013 rendeletben előírt pénzügyi támogatási mechanizmus alóli mentességi mechanizmust ír elő, és az e tekintetben teljesítendő egyik feltétel a beruházáshoz kapcsolódó kockázat jelentősége.
- 100 Ebből következik, hogy a 347/2013 rendelet 12. cikke szerinti esetleges pénzügyi támogatás megléte érvényesen minősülhet releváns értékelési szempontnak annak meghatározásához, hogy fennáll-e a beruházáshoz kapcsolódó kockázat, amely a 714/2009 rendelet 17. cikke (1) bekezdésének megfelelően igazolná a szabályozott rendszer alóli mentesítést.
- 101 Mindazonáltal, bár a 347/2013 rendelet 12. cikke szerinti esetleges finanszírozás releváns értékelési szempont lehet a 714/2009 rendelet 17. cikkének (1) bekezdésében említett, beruházáshoz kapcsolódó kockázat mértékének meghatározása során, e kritérium nem minősülhet olyan *sui generis* feltételnek, amelyet a mentesség megszerzéséhez teljesíteni kell. Ebben az értelemben egy, a közös érdekű projekt

jogállását elnyerő rendszerösszekötő projektre vonatkozó, a 347/2013 rendelet 12. cikke szerinti előzetes pénzügyi támogatás iránti kérelem hiánya önmagában nem képezhet olyan indokot, amely lehetővé teszi annak megállapítását, hogy a beruházáshoz kapcsolódó kockázatot nem bizonyították.

- 102 Márpedig, annak megkövetelésével, hogy a felperes sikertelenül kérelmezzen a 347/2013 rendelet 12. cikke alapján határokon átnyúló költségmegosztást, mielőtt mentesítésről lehetne szó, a fellebbezési tanács valójában a beruházáshoz kapcsolódó kockázat bizonyításának *sui generis* feltételévé tette azt, hogy a felperes a 347/2013 rendelet 12. cikke alapján pénzügyi támogatás iránti kérelmet nyújtson be. Ezzel lényegében úgy ítélte meg, hogy csak az említett pénzügyi támogatás iránti kérelemre adott nemleges válasz, következésképpen a felperes közös érdekű projektjéhez kapcsolódó szabályozott rendszer rendelkezésre nem állása teszi lehetővé annak megállapítását, hogy olyan jelentőségű, a beruházáshoz kapcsolódó kockázat áll fenn, amely lehetővé teszi, hogy engedélyezzék számára a mentességet.
- 103 Ez a megközelítés sem a 714/2009 rendelet, sem a 347/2013 rendelet tekintetében nem igazolt.
- 104 Először is, a 714/2009 rendelet 17. cikkének (1) bekezdése értelmében a mentesség akkor engedélyezhető, ha az e rendelkezésben előírt feltételek teljesülnek. Márpedig, jóllehet a 347/2013 rendelet 12. cikke szerinti, határokon átnyúló költségmegosztást figyelembe lehet venni a 714/2009 rendelet 17. cikke (1) bekezdésének b) pontjában előírt, beruházáshoz kapcsolódó kockázat vizsgálata során, azt e rendelkezés nem írja kifejezetten elő. Ebből következik, hogy egy olyan feltétel előírása, amely nem szerepel a 714/2009 rendelet 17. cikkében felsorolt feltételek között, ellentétes e rendelkezés szövegével, és ellentétes a jogalkotó azon szándékával, hogy a mentesség engedélyezését az e cikkben előírt feltételekre korlátozza.
- 105 Másodsorban, egyetlen rendeleti rendelkezés sem teszi lehetővé annak megállapítását, hogy a jogalkotó az egyik rendszernek a másikkal szembeni elsőbbségét írta volna elő. A 347/2013 rendelet 12. cikkének és a 714/2009 rendelet 17. cikkének megfogalmazásából ugyanis az tűnik ki, hogy a projektgazdák szabadon választhatnak a közös érdekű projekt rendszere és a mentesség iránti kérelem között. Amennyiben a projektek a közös érdekű projektek jogállásával rendelkeznek, a projektgazdáknak lehetőségük van arra, hogy egyrészt a 347/2013 rendelet 12. cikkében előírt, határokon átnyúló költségelosztási eljárást, másrészt pedig a 714/2009 rendelet 17. cikke szerinti mentességet kérelmezzék. Amint azt maga a fellebbezési tanács is megállapította, e kérelmek benyújtása önkéntes, és a két eljárás eredményes is lehet, meg nem is. Ebben az összefüggésben nem állapítható meg, hogy a 347/2013 rendelet 12. cikkében előírt, határokon átnyúló költségmegosztás iránti kérelmet elsőbbséggel kellene alkalmazni.
- 106 Harmadsorban, meg kell állapítani, hogy a két rendszer egymás alternatívájaként is alkalmazható. Az 347/2013 rendelet 12. cikke (9) bekezdésének b) pontjából és 13. cikke (1) bekezdésének b) pontjából ugyanis az következik, hogy az e két rendelkezésben előírt ösztönző intézkedések nem alkalmazhatók a 714/2009 rendelet 17. cikke értelmében mentességben részesülő közös érdekű projektekre. Ennek megfelelően, a mentességben részesülő személy már nem veheti igénybe a költségek határokon átnyúló felosztásának kedvezményét. Az ACER által képviselt értelmezés elfogadása végül is megakadályozná a közös érdekű projektek jogállásával rendelkező rendszerösszekötő projektek gazdáit abban, hogy szabadon válasszák mega projektjükre alkalmazandó eljárást. Márpedig e projektgazdák szabadon választhatnak az alkalmazandó eljárások között, ami nem korlátozható.
- 107 Negyedsorban, a mentesség iránti kérelem vizsgálatát irányító alapvető kritérium a 714/2009 rendelet 17. cikke (1) bekezdésének b) pontjában előírt, beruházáshoz kapcsolódó kockázat mértéke. Hangsúlyozni kell, hogy a szóban forgó, a mentesség engedélyezését lehetővé tévő kockázat még abban az esetben is fennállhat, ha a projektgazda a 347/2013 rendelet 12. cikke értelmében részesülhet pénzügyi támogatásban. Másként fogalmazva, az e rendelkezés szerinti pénzügyi támogatás megszerzésének lehetősége semmi esetre sem teszi lehetővé a beruházáshoz kapcsolódó pénzügyi kockázat automatikus kizárását.

- 108 Márpedig a fellebbezési tanács és az ügynökség megközelítését elsősorban hipotetikus érvelésre, nevezetesen arra a „lehetőségre” alapozta, hogy a 347/2013 rendelet 12. cikke alapján benyújtott kérelem a felperes számára pénzügyi támogatást eredményez, illetve arra a tényre, hogy „nem zárható ki”, hogy az e rendelkezés alapján hozott kedvező határozat elegendő garanciát nyújt a potenciális befektetők számára. E kritériumot tehát nem értékelték a 714/2009 rendelet 17. cikkének (1) bekezdésében említett beruházáshoz kapcsolódó kockázatra tekintettel, következésképpen hallgatólagosan azt vélelmezték, hogy a kérelem az említett kockázat megszűnését lehetővé tévő pénzügyi előny nyújtásához vezetne.
- 109 Ebben az összefüggésben a fellebbezési tanács nem róhatta fel a felperesnek, hogy nem bizonyította, hogy a 347/2013 rendelet 12. cikkében szabályozott rendszer által előírt pénzügyi támogatás nem lett volna elegendő a beruházáshoz kapcsolódó kockázat csökkentéséhez és az említett beruházás megvalósításához, mivel maga a fellebbezési tanács nem értékelte e kritériumot a 714/2009 rendelet 17. cikkének (1) bekezdésében említett, beruházáshoz kapcsolódó kockázatra tekintettel, és még kevésbé az említett pénzügyi támogatás által biztosított esetleges előny jelentőségét. Az ilyen előny ugyanis nem alapulhat pusztán vélelmen, illetve nem tekinthető magától értetődőnek.
- 110 Ötödsorban, amint arra a felperes is hivatkozik, a költségek határokon átnyúló felosztására irányuló eljárás alkalmazása nem jelent garanciát arra nézve, hogy megszűnik minden, a rendszerösszekötőkkel járó kockázat. Továbbra is bizonytalanság áll fenn a felperesnek a költségek határokon átnyúló megosztása iránti kérelme végső formáját – eredményét és terjedelmét – illetően, valamint a késedelem jelentős kockázatát illetően. Egyáltalán nem biztos ugyanis, hogy egyrészt a határokon átnyúló felosztás iránti kérelem eredményes lesz, másrészt pedig, hogy a 347/2013 rendelet 12. cikke (4) bekezdésének megfelelően a nemzeti szabályozó hatóságok az utolsó beruházási kérelem kézhezvételétől számított hat hónapon belül összehangolt döntéseket hoznak.
- 111 Ebben az összefüggésben a felperes helyesen mutat rá, hogy a Bizottság 2019. október 31-én elfogadta a 347/2013/EU európai parlamenti és tanácsi rendeletnek a közös érdekű projektek uniós listája tekintetében történő módosításáról szóló (EU) 2020/389 felhatalmazáson alapuló rendeletet (HL 2020. L 74., 1. o.), amely a közös érdekű uniós projektek listájának helyébe lépett, és amely kihagyta ebből a listából az Aquind rendszerösszekötőt. A lista e módosítása, amely módosításra eleve sor kerülhet két évente, azt mutatja, hogy ésszerűen kétségek merülhetnek fel azzal kapcsolatban, hogy e pénzügyi támogatás garanciát nyújthat-e a közép- vagy hosszú távú finanszírozásra.
- 112 A fentiekből következik, hogy annak megállapításával, hogy nem került sor a 347/2013 rendelet 12. cikke szerinti pénzügyi támogatás iránti kérelem benyújtására, és azzal, hogy e pénzügyi támogatási mechanizmust nem értékelte a beruházáshoz kapcsolódó kockázatra tekintettel, a fellebbezési tanács jogszerűtlenül határozott meg egy olyan további feltételt, amelyet a 714/2009 rendelet 17. cikkének (1) bekezdése nem ír elő.
- 113 Mindezen indokok alapján meg kell állapítani, hogy a fellebbezési tanács tévesen alkalmazta a jogot, és hogy a negyedik jogalap megalapozott.
- 114 A fenti megfontolások összességére tekintettel a fellebbezési tanács határozatát meg kell semmisíteni, és a keresetet ezt meghaladó részében el kell utasítani.

A költségekről

- 115 Az eljárási szabályzat 134. cikkének (2) bekezdése értelmében több pervesztes fél esetén a Törvényszék határoz a költségek megosztásáról.
- 116 A jelen ügy körülményeinek helyes mérlegelése azt kívánja, hogy az ACER a saját költségein kívül a felperes összes költségét is viselje.

A fenti indokok alapján

A TÖRVÉNYSZÉK (második tanács)

a következőképpen határozott:

- 1) **A Törvényszék az Energiaszabályozók Európai Uniói Együttműködési Ügynöksége (ACER) fellebbezési tanácsának 2018. október 17-i A-001-2018 határozatát megsemmisíti.**
- 2) **A Törvényszék a keresetet az ezt meghaladó részében elutasítja.**
- 3) **Az ACER maga viseli saját költségeit, valamint az Aquind Ltd részéről felmerült költségeket.**

Tomljenović

Škvařilová-Pelzl

Nömm

Kihirdetve Luxembourgban, a 2020. november 18-i nyilvános ülésen.

Aláírások

Tartalomjegyzék

A jogvita alapját képező tényállás	1
Eljárás és a felek kérelmei	4
A jogkérdésről	5
Az elfogadhatóságról	5
Az ügynökség határozata elleni kereset elfogadhatóságáról	5
A második és a harmadik kereseti kérelem elfogadhatóságáról	6
Az ügy érdeméről	7
Az ügynökség határozatának elégtelen vizsgálatára alapított kilencedik jogalapról	7
A negyedik jogalapról, amely a 714/2009 rendelet 17. cikkének (1) bekezdése és a 347/2013 rendelet 12. cikke között fennálló kapcsolat téves értelmezésén, és következésképpen a rendszerösszekötési projekt határokon átnyúló költségmegosztási eljárás kedvezményében való részesülés lehetőségén, valamint az ezen eljáráshoz kapcsolódó kockázatok figyelmen kívül hagyásán alapul	15
A költségekről	18